
Nacrt
Prijedlog zakona broj_____

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE VIJEĆA
EUROPE O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I
ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGA KAZNENIM DJELOM I O
FINANCIRANJU TERORIZMA
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2008

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE VIJEĆA EUROPE O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGA KAZNENIM DJELOM I O FINANCIRANJU TERORIZMA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma sadržana je u odredbama članka 139. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001- pročišćeni tekst i 55/2001-ispravak).

II. OCJENA STANJA, CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Konvencija Vijeća Europe o pranju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma (dalje u tekstu: Konvencija) sastavljena je dana 16. svibnja 2005. godine u Varšavi. Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, Europskoj zajednici i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njejoj izradi. Do lipnja 2008. godine Konvenciju je potpisalo 29 država. Sukladno članku 49. Konvencije, ista je stupila na snagu 1. svibnja 2008. godine nakon što je šest potpisnica, uključujući četiri države članice Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu vezane odredbama Konvencije.

Vlada Republike Hrvatske donijela je na svojoj sjednici održanoj dana 10. travnja 2008. godine Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Konvencije, kojom je ovlastila izvanrednog i opunomoćenog veleposlanika, stalnog predstavnika Republike Hrvatske pri Vijeću Europe da, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpiše, uz uvjet ratifikacije, predmetnu Konvenciju. Konvenciju je potpisao, u ime Vlade Republike Hrvatske, g. Daniel Bučan, izvanredni i opunomoćeni veleposlanik, stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Vijeću Europe, dana 29. travnja 2008. godine.

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njezine odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01– pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha je Konvencije ustanovljavanje djelotvornog sustava međunarodne suradnje, kako bi se povećali naponi država stranaka u borbi protiv teškog kriminala, temeljem uporabe modernih i učinkovitih međunarodnih metoda, koje se sastoje u oduzimanju počiniteljima kaznenih djela prihoda stečenih kaznenim djelom i sredstava. Nadalje, svrha je Konvencije i to da svaka država stranka usvaja zakonodavne i druge mjere, kojim osigurava svoju sposobnost za traganjem, ulaženjem u trag, utvrđivanjem, zamrzavanjem, privremenim oduzimanjem i oduzimanjem imovine, zakonitog ili

nezakonitog porijekla, koja se koristi ili je namijenjena za korištenje bilo kakvim sredstvima, u cijelosti ili dijelom, za financiranje terorizma, ili prihoda ostvarenih ovim kaznenim djelom, te u tu svrhu osigurava suradnju u najširoj mogućoj mjeri.

Konvencija sadrži odredbe kojima se propisuje da svaka država stranka usvaja zakonodavne i druge mjere u svrhu suzbijanja financiranja terorizma, mjere potrebne da bi mogla oduzimati predmete i nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom odnosno imovinu čija vrijednost odgovara takvom nezakonitom prihodu i opranoj imovini, istražne i privremene mjere, mjere zamrzavanja, privremenog oduzimanja i oduzimanja, upravljanje zamrznutom ili zaplijenjenom imovinom. Nadalje se propisuju istražne ovlasti i tehnike, pravni lijekovi, kaznena djela pranja novca, odgovornost pravnih osoba, Financijska obavještajna jedinica (FOJ) i prevencija, nacionalne mjere za sprječavanje pranja novca, odgađanje domaćih sumnjivih transakcija, međunarodna suradnja, pomoć u istrazi, zamolnice za podacima o bankovnim računima, zamolnice za podacima o bankovnim transakcijama, zamolnice za nadzor bankovnih transakcija, dostava podataka na vlastitu inicijativu, obveza izricanja i izvršenja privremenih mjera, obveza izvršenja mjere oduzimanja, pravo izvršenja i najveći iznos koji se može oduzeti, kazna zatvora u slučaju neizvršenja, odbijanje i odgađanje suradnje, djelomično ili uvjetovano ispunjavanje zamolnica, obavješćivanje i zaštita prava trećih strana, priznavanje stranih odluka, postupovna i druga opća pravila koja se odnose na nadležnost središnjeg tijela, koje je odgovorno za slanje i odgovaranje na zamolnice, izravnu komunikaciju središnjih tijela, oblik zamolnice i jezici, legalizacija, sadržaj zamolbi, nepotpune zamolbe, veći broj zamolbi, informacije, povjerljivost činjenica i sadržaja zamolnice, troškovi te odštete. Nadalje, Konvencija sadrži odredbe, kojima se propisuje suradnja između Financijskih obavještajnih jedinica, međunarodna suradnja radi odgode sumnjivih transakcija, zatim mehanizmi praćenja i rješavanje sporova.

U Kaznenom zakonu Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 110/97.,27/98.,50/00.,129/00.,51/01.,105/04.,84/05.,71/06,110/07), u članku 82. propisuje se oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom. U stavku 1. navedenog članka propisana je posebna kaznenopravna mjera kojom se ostvaruje načelo da nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom. U stavku 2. određuje se da se „kao imovinska korist iz stavka 1. smatra i ona korist koju je ostvarila grupa ljudi ili zločinačka organizacija koja je u vremenskoj povezanosti s počinjenim kaznenim djelom i za koju se osnovano može smatrati da potječe od tog djela, jer se njezino zakonito podrijetlo ne može utvrditi“. Stavak 3. istoga članka predviđa oduzimanje takve koristi „sudskom odlukom kojom se utvrđuje da je kazneno djelo počinjeno“, te propisuje da će, nadalje, u slučaju kada to oduzimanje nije moguće, sud obvezati počinitelja na isplatu odgovarajuće protuvrijednosti u novčanom iznosu. Stavak 4. i 5. propisuju mogućnost, pod određenim uvjetima, oduzimanja takve koristi kada je ona prenesena na treće osobe, a nije stečena u dobroj vjeri, odnosno prava oštećenika i njegov imovinskopравни zahtjev u kaznenom postupku. U Kaznenom zakonu, u članku 279., opisuje se kazneno djelo prikrivanja protuzakonito dobivenog novca. U stavku 1. navedenog članka propisuje se da tko u bankarskom, novčarskom ili drugom gospodarskom poslovanju uloži, preuzme, zamijeni ili na drugi način prikrije pravi izvor novca odnosno predmeta ili prava priskrbljena novcem za koji zna da je pribavljen kaznenim djelom kaznit će se kaznom

zatvora od šest mjeseci do pet godina. U glavi XXX od čl. 482. do čl. 490. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 62/03, 115/06) propisan je postupak za oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom. U Zakonu o sprječavanju pranja novca („Narodne novine“ broj 69/97, 106/97, 67/01, 114/01, 117/03, 142/03) u članku 1. stavku 1. propisuju se mjere i radnje u bankarskom, novčarskom i drugom poslovanju koje se poduzimaju radi otkrivanja i sprječavanja pranja novca i sprječavanja financiranja terorizma, obveznici provedbe mjera i radnji koji su dužni postupati prema ovom Zakonu, djelovanje i postupci Ureda za sprječavanje pranja novca u otkrivanju sumnjivih transakcija kojima se prikriva pravi izvor novca i imovine ili prava za koje postoji sumnja da su pribavljena na nezakonit način u zemlji ili inozemstvu (u daljnjem tekstu: pranje novca), te uređuju i druga pitanja od značaja za razvoj preventivnog sustava u sprječavanju pranja novca. U Zakonu o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela („Narodne novine“ broj 151/03 i 110/07) odredbom članka 20. uređeno je oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i od pravne osobe.

Potvrđivanje Konvencije zahtijevati će dopunu kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske.

Potvrđivanje Konvencije predstavlja značajan korak u daljnjoj prilagodbi hrvatskog pravnog sustava europskim standardima. Usporedbom nacionalnog zakonodavstva s predmetnom Konvencijom ocjenjuje se da hrvatski propisi koji uređuju ovo pitanje djelomično sadrže odredbe Konvencije. Međutim, u odnosu na pojedine odredbe Konvencije biti će potrebno daljnje usklađivanje, posebno u smislu izmjene određenih odredaba Kaznenog zakona Republike Hrvatske. U Akcijskom planu za sprječavanje pranja novca predviđena je izmjena Kaznenog zakona u pogledu preciziranja definicije kaznenog djela „pranja novca“ određenog člankom 279. Kaznenog zakona. Izmjeni navedenog članka Kaznenog zakona pristupit će se na način da se isti u potpunosti uskladi s člankom 1.(točka 2.a,b,c) Direktive Europske Komisije 2005/60/EC, kao i člankom 3.(točka 3.) iste Direktive, kao i s odredbama Konvencije naročito u pogledu definicije imovine i imovinske koristi.

Napominje se da Republika Hrvatska, sukladno članku 53. stavku 1. Konvencije, namjerava priopćiti, prilikom polaganja isprave o ratifikaciji, izjavu vezanu uz članak 24. stavak 3. Konvencije, kojom Republika Hrvatska izjavljuje da se članak 24. stavak 2. Konvencije primjenjuje samo u skladu s ustavnim načelima i pravnim poretom Republike Hrvatske, sukladno članku 33. stavku 2. Konvencije Republika Hrvatska namjerava priopćiti izjavu kojom određuje da su središnja tijela određena sukladno stavku 1. članka 33. Konvencije Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo policije, Uprava kriminalističke policije, Ilica 335, Zagreb i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Gajeva 30a, Zagreb. Republika Hrvatska namjerava priopćiti izjavu vezanu uz članak 35. stavak 3. Konvencije, kojom Republika Hrvatska izjavljuje da zamolnice te dokazne isprave uz takve zamolnice trebaju biti popraćeni prijevodom na hrvatski jezik odnosno ukoliko to nije moguće, na engleski jezik. Nadalje, Republika Hrvatska namjerava priopćiti izjavu vezanu uz članak 42. stavak 2. Konvencije, kojom izjavljuje da, bez njezinog prethodnog pristanka, tijela stranke moliteljice ne mogu koristiti ili

prosljeđivati podatke ili dokaze u svrhe drugih istraga ili postupaka osim onih navedenih u zamolnici.

Potvrđivanjem Konvencije, Republika Hrvatska iskazuje interes i pridružuje se naporima međunarodne zajednice, poglavito državama članicama Vijeća Europe, kako bi se na ovom području još jasnije formulirala odlučnost država u borbi protiv teškog kriminala. Konvencija predstavlja pravni okvir za daljnju dogradnju zakonodavnopravnog okvira potrebnog za učinkovitu primjenu i uporabu modernih i učinkovitih metoda, koje su usmjerene na oduzimanje počiniteljima kaznenih djela prihoda stečenih kaznenim djelom i sredstava, na sprječavanje pranja novca, kao i na suzbijanje financiranja terorizma.

Interes za potvrđivanje Konvencije proizlazi i iz činjenice što je Republika Hrvatska i stranka Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom, sastavljene u Strasbourgu, dana 8. studenoga 1990. godine ("Narodne novine-Međunarodni ugovori", br. 14/97), kao i Međunarodne konvencije o sprječavanju financiranja terorizma, sastavljene u New Yorku, dana 9. prosinca 1999. godine ("Narodne novine- Međunarodni ugovori", br. 16/03).

Suzbijanje teškog kriminala, efikasno se postiže pomoću međunarodne suradnje država članica Vijeća Europe te ujednačavanjem kaznenog zakonodavstva država članica.

Potvrđivanjem Konvencije, Republika Hrvatska će unaprijediti suradnju između država stranaka Konvencije u cilju efikasnije borbe protiv teškog kriminala, koja zahtijeva uporabu modernih i učinkovitih metoda u međunarodnim razmjerima te u svrhu vođenja zajedničke kaznene politike usmjerene na zaštitu društva.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovog Zakona ne zahtijeva osiguranje dodatnih financijskih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“ broj 6/02 - pročišćeni tekst broj 41/02, 91/03, 58/04, 39/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II. Prijedloga zakona, činjenicu da je Konvencija jedan od značajnih mehanizama za ostvarivanje djelotvorne suradnje između država članica Vijeća Europe, stranaka Konvencije, u unapređivanju borbe protiv teškog kriminala, a posebno vodeći računa o podršci i nastojanjima koje je Republika Hrvatska

iskazala na međunarodnoj razini, kako bi i sama pridonijela u uspješnijoj borbi protiv teškog kriminala na međunarodnoj razini, ali i u okviru vlastitog zakonodavstva, potrebno je što žurnije ispuniti sve potrebne pretpostavke za stupanje Konvencije na snagu i u odnosu na Republiku Hrvatsku.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE VIJEĆA EUROPE O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGA KAZNENIM DJELOM I O FINANCIRANJU TERORIZMA

Na temelju članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, pokreće se postupak za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma.

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma, glasi:

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE VIJEĆA EUROPE O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGA KAZNENIM DJELOM I O FINANCIRANJU TERORIZMA

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma, sastavljena u Varšavi 16. svibnja 2005. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, koju je Republika Hrvatska potpisala u Strasbourgu, dana 29. travnja 2008. godine.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as “the 1990 Convention”);

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

- a “proceeds” means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;
- b “property” includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;
- c “instrumentalities” means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;
- d “confiscation” means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;
- e “predicate offence” means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.

- f “financial intelligence unit” (hereinafter referred to as “FIU”) means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information
 - i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or
 - ii required by national legislation or regulation,in order to combat money laundering and financing of terrorism;
- g “freezing” or “seizure” means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- h “financing of terrorism” means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.
- 2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.
- 2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance,

approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies

- a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or
 - b only to a list of specified offences.
- 3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.
- 2 Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:
 - a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;
 - b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;
 - c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
 - d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

- 3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
 - a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;
 - b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
 - c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
 - d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
- 2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
 - a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
 - b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
 - c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.
- 3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this Article, in either or both of the following cases where the offender

- a suspected that the property was proceeds,
 - b ought to have assumed that the property was proceeds.
- 4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
- a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
 - b only to a list of specified predicate offences; and/or
 - c to a category of serious offences in the national law of the Party.
- 5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.
- 6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.
- 7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
- a a power of representation of the legal person; or
 - b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or

c an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.
- 4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 - Financial intelligence unit (FIU) and prevention

Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring

regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

- 2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
 - i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
 - ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;
 - iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;
 - b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
 - c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.
- 3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of

consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

- 1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
 - a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
 - b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.
- 3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance

Article 16 – Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

- 1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:
 - a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
 - b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
 - c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.
- 6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

- 1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
- 2 The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

- 1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.
- 2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.
- 4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

- 1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary

provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

- 2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

- 1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
- 2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

- 1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
 - a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
 - b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.
- 2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.
- 3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

- 4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.
- 5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

- 1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.
- 2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.
- 3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.
- 4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.
- 5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

- 1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.
- 2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated

property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.

- 3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

- 1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.
- 2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation

Article 28 – Grounds for refusal

- 1 Co-operation under this chapter may be refused if:
 - a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
 - b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
 - c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
 - d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
 - e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or

- f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or
 - g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.
- 2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.
- 3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
- a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
 - b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
 - i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
 - ii property that might be qualified as its instrumentalities; or
 - c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
 - d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or

- e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
 - f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
- 5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered *in absentia* if:
- a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
 - b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.
- 6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made *in absentia*, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.
- 7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:
- a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;
 - b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been

dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.

- c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

- 1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.
- 2 Nothing in this article is intended to interfere with:
 - a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
 - b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

- 3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

- 1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.
- 2 Recognition may be refused if:
 - a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
 - b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
 - c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
 - d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules

Article 33 – Central authority

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

- 1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.
- 2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.
- 3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

- 1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:
 - a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
 - b the object of and the reason for the request;
 - c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
 - d in so far as the co-operation involves coercive action:
 - i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
 - e where necessary and in so far as possible:
 - i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
 - f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.
- 2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.
- 3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
 - a in the case of Article 23, paragraph 1.a:

- i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - iv information as to the necessity of taking any provisional measures;
- b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
 - c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

- 1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.
- 2 The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.
- 3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

- 1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.
- 2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
 - a the action initiated on a request under this chapter;
 - b the final result of the action carried out on the basis of the request;
 - c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
 - d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
 - e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.
- 2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
 - a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
 - b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
- 3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

- 1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
- 2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

- 1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.
- 2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
- 3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

- 1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.
- 2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

- 1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which

might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.

- 2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.
- 3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.
- 4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.
- 5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.
- 6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.
- 7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.
- 8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of

information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.

- 9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.
- 10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.
- 11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.
- 12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.
- 13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.
- 2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
 - a the transaction is related to money laundering; and

- b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

- 1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
 - a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
 - b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.
- 2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.
- 3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
- 4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
- 5 The COP shall adopt its own rules of procedure.
- 6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

- 1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.
- 6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:
 - a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
 - b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.
- 4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.
- 2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.
- 3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.
- 4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:
 - a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
 - b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
 - c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

- 5 No other reservation may be made.
- 6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.
- 7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

- 1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an

amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

- 8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.
- 11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d any declaration or reservation made under Article 53;
- e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at [Warsaw], this [16th] day of [May 2005], in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Appendix

- a participation in an organised criminal group and racketeering;
- b terrorism, including financing of terrorism;
- c trafficking in human beings and migrant smuggling;
- d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
- e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- f illicit arms trafficking;
- g illicit trafficking in stolen and other goods;
- h corruption and bribery;
- i fraud;
- j counterfeiting currency;
- k counterfeiting and piracy of products;
- l environmental crime;
- m murder, grievous bodily injury;
- n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- o robbery or theft;
- p smuggling;
- q extortion;
- r forgery;
- s piracy; and
- t insider trading and market manipulation.

Konvencija Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma

Preambula

Države članice Vijeća Europe i druge potpisnice ove Konvencije,

smatrajući da je cilj Vijeća Europe postizanje većeg jedinstva među njegovim članicama;

uvjere u potrebu vođenja zajedničke kaznene politike usmjerene na zaštitu društva;

smatrajući da borba protiv teških kaznenih djela, koja u sve većoj mjeri postaju međunarodni problem, zahtijeva korištenje modernih i učinkovitih metoda na međunarodnoj razini;

vjerujući da se jedna od tih metoda sastoji u oduzimanju počiniteljima kaznenih djela nezakonitog prihoda i predmeta pribavljenih kaznenim djelom;

smatrajući da se za postizanje ovog cilja mora također uspostaviti učinkovit sustav međunarodne suradnje;

imajući u vidu Konvenciju Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom (ETS br. 141 – u daljnjem tekstu: 'Konvencija iz 1990.');

podsjecajući također na Rezoluciju 1373 (2001.) o prijetnjama međunarodnom miru i sigurnosti koje su posljedica terorističkih djela, usvojenu od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda dana 28. rujna 2001., a posebno njen stavak 3.d;

podsjecajući na Međunarodnu konvenciju o suzbijanju financiranja terorizma koju je Opća skupština Ujedinjenih naroda usvojila 9. prosinca 1999., a posebno njene članke 2. i 4. koji obvezuju države članice da propišu financiranje terorizma kao kazneno djelo;

uvjere u nužnost poduzimanja hitnih koraka kako bi ratificirale i u potpunosti provele gore navedenu Međunarodnu konvenciju o suzbijanju financiranja terorizma,

sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I. – Značenje izraza

Članak 1. - Značenje izraza

U smislu ove Konvencije:

- a. "nezakonit prihod" znači svaku imovinsku korist koja je izravno ili neizravno nastala ili je pribavljena kaznenim djelom. Ona se može sastojati od bilo koje imovine, kako je određeno u točki b ovoga članka;
- b. "imovina" obuhvaća sve vrste imovine, materijalnu i nematerijalnu, pokretnu i nepokretnu, kao i pravne dokumente ili isprave koje dokazuju pravo ili interes u takvoj imovini;
- c. "predmet" znači svaku imovinu koja je bila ili bi bila korištena, na bilo koji način, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje jednog ili više kaznenih djela;
- d. "oduzimanje" znači kaznu ili mjeru, koju odredi sud u postupku u vezi s kaznenim djelom odnosno kaznenim djelima nakon provedenog postupka za jedno ili više kaznenih djela, čija je posljedica trajno oduzimanje imovine;
- e. "glavno kazneno djelo" znači svako kazneno djelo kojim je ostvaren nezakonit prihod koji može biti predmet kaznenog djela kako je određeno u članku 9. ove Konvencije.
- f. "financijska obavještajna jedinica" (u daljnjem tekstu 'FOJ') znači središnju nacionalnu agenciju nadležnu za primanje (i, ako je dopušteno, traženje), analizu i dostavljanje nadležnim tijelima, davanje financijskih podataka
 - i. koje se odnose na nezakonit prihod na koji se sumnja i moguće financiranje terorizma, ili
 - ii. koji su propisani nacionalnim zakonodavstvom ili propisom, radi suzbijanja pranja novca i financiranja terorizma;
- g. "zamrzavanje" ili "privremeno oduzimanje" znači privremenu zabranu prenošenja, uništenja, otuđenja, raspolaganja ili kretanja imovine ili privremeno čuvanje ili nadzor nad imovinom na temelju naloga izdanog od strane suda ili drugog nadležnog tijela;
- h. "financiranje terorizma" znači radnje iz članka 2. gore navedene Međunarodne konvencije o suzbijanju financiranja terorizma.

Poglavlje II. – Financiranje terorizma

Članak 2. - Primjena Konvencije o financiranju terorizma

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da bi joj omogućile primjenu odredaba sadržanih u poglavljima III., IV. i V. ove Konvencije o financiranju terorizma.
2. Svaka stranka osobito osigurava da je u mogućnosti otkrivati, ulaziti u trag, utvrditi, zaplijeniti i oduzimati imovinu, zakonitog ili nezakonitog porijekla, koja se koristi ili je namijenjena za korištenje bilo kakvim sredstvima, u cijelosti ili djelomično, za financiranje terorizma, ili nezakonit prihod ostvaren ovim kaznenim djelom, te u tu svrhu osigurava suradnju u najširoj mogućoj mjeri.

Poglavlje III.– Mjere koje je potrebno poduzeti na nacionalnoj razini

Odjeljak 1. – Opće odredbe

Članak 3. - Mjere oduzimanja

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi mogla oduzimati predmete i nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom, odnosno imovinu čija vrijednost odgovara takvom nezakonitom prihodu i opranoj imovini.
2. Pod uvjetom da se stavak 1. ovog članka primjenjuje na pranje novca te na kategorije kaznenih djela iz priloga ove Konvencije, svaka stranka može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju i pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da se stavak 1. ovog članka primjenjuje
 - a. samo ako se kazneno djelo kažnjava lišavanjem slobode ili pritvorom čije najdulje trajanje iznosi više od jedne godine. Međutim, svaka stranka može dati izjavu o ovoj odredbi u odnosu na oduzimanje nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelima utaje poreza kako bi bila u mogućnosti oduzeti takav nezakonit prihod, kako na nacionalnoj razini tako i putem međunarodne suradnje, prema nacionalnom i međunarodnom zakonodavstvu o naplati poreznog duga; i/ili
 - b. samo na popis posebno navedenih kaznenih djela.
3. Stranke mogu predvidjeti obavezno oduzimanje u slučaju kaznenih djela koja podliježu režimu oduzimanja. Stranke mogu u ovu odredbu uključiti kaznena djela pranja novca, trgovine drogom, trgovine ljudima i sva druga teška kaznena djela.

4. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da bi mogla zahtijevati da, u odnosu na teška kaznena djela ili kaznena djela utvrđena nacionalnim zakonodavstvom, počinitelj dokaže porijeklo eventualnog nezakonitog prihoda ili druge imovine koja podliježe oduzimanju u mjeri u kojoj je taj zahtjev u skladu s načelima njezinog domaćeg prava.

Članak 4. – Istražne i privremene mjere

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje su nužne da bi mogla utvrditi, ući u trag, zamrznuti ili brzo zaplijeniti imovinu na kojoj se treba izvršiti oduzimanje u skladu s člankom 3., osobito da bi joj olakšale izvršenje kasnijeg oduzimanja.

Članak 5. – Zamrzavanje, privremeno oduzimanje i oduzimanje

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da osigura da mjere zamrzavanja, privremenog oduzimanja i oduzimanja također obuhvaćaju:

- a. imovinu u koju je nezakonit prihod pretvoren ili zamijenjen;
- b. imovinu stečenu na zakonit način, ako je nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom objedinjen, u cijelosti ili dijelom, s takvom imovinom, do procijenjene vrijednosti objedinjenog nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelom;
- c. dobit ili druge koristi koje proizlaze iz nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelom, iz imovine u koju je nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom pretvoren ili zamijenjen, ili od imovine s kojom je nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom objedinjen, do procijenjene vrijednosti objedinjenog nezakonitog prihoda, na isti način i u istoj mjeri kao nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom.

Članak 6. – Upravljanje zamrznutom ili zaplijenjenom imovinom

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da bi se osiguralo valjano upravljanje zamrznutom ili zaplijenjenom imovinom u skladu s člancima 4. i 5. ove Konvencije.

Članak 7. – Istražne ovlasti i tehnike

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne za davanje ovlasti svojim sudovima ili drugim nadležnim tijelima da odrede da im se bankarske, financijske ili poslovne evidencije stave na raspolaganje ili da se zaplijene radi obavljanja radnji iz članka 3., 4., i 5. Stranka ne smije odbiti postupati prema odredbama ovog članka iz razloga bankarske tajne.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi joj omogućile:
 - a. da utvrdi da li je fizička ili pravna osoba imatelj ili korisnik jednog ili više računa, bilo koje vrste, u bilo kojoj banci sa sjedištem na njezinom državnom području, i ako je tako, da dođe do svih podataka u vezi s identificiranim računima;
 - b. da dođe do podataka o navedenim bankovnim računima i bankovnim transakcijama koje su obavljene tijekom navedenog razdoblja putem jednog ili više navedenih računa, uključujući podatke o bilo kojem računu platitelja ili računu primatelja;
 - c. da nadzire, tijekom navedenog razdoblja, bankovne transakcije koje se obavljaju putem jednog ili više utvrđenih računa; i
 - d. da osigura da banke ne otkriju dotičnom klijentu banke ili trećim osobama da su informacije tražene ili dobivene u skladu s točkama a., b. ili c. ili da se vodi istraga.

Stranke su dužne razmatrati proširivanja ove odredbe na račune u nebankarskim financijskim institucijama.

3. Svaka stranka je dužna razmatrati usvajanje onih zakonodavnih i drugih mjera koje mogu biti potrebne da bi joj omogućile uporabu posebnih istražnih tehnika koje olakšavaju utvrđivanje i ulaženje u trag nezakonitom prihodu ostvarenom kaznenim djelom, te prikupljanje dokaza s tim u vezi, poput praćenja, nadziranja telekomunikacija, pristupa računalnim sustavima i naloga za izdavanje posebnih isprava.

Članak 8. – Pravni lijekovi

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se osigura da zainteresirane stranke na koje se odnose mjere iz članka 3., 4., i 5., i druge mjerodavne odredbe iz ovog Odjeljka, imaju na raspolaganju učinkovite pravne lijekove za zaštitu svojih prava.

Članak 9. – Kaznena djela pranja novca

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se sljedeća djela utvrdila kao kaznena djela prema domaćem pravu, kada su počinjena s namjerom:
 - a. konverzije ili prijenosa imovine za koju se zna da predstavlja nezakonit prihod, sa svrhom prikrivanja ili maskiranja nezakonitog porijekla takve imovine ili pomaganja bilo kojoj osobi uključenoj u izvršenje glavnog kaznenog djela da izbjegne zakonske posljedice svojih djela,
 - b. prikrivanje ili maskiranje prave prirode, porijekla, mjesta, raspolaganja, premještanja te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinu za koju se zna da predstavlja nezakonit prihod,te, sukladno njezinim ustavnim načelima i temeljnim načelima njezinog pravnog poretka;
 - c. stjecanje, posjedovanje ili uporaba imovine, za koju se zna u vrijeme primitka, da je predstavljala nezakonit prihod,
 - d. sudjelovanje u izvršenju, udruživanje ili zavjera radi izvršenja, pokušaj izvršenja i pomaganje, poticanje, olakšavanje i davanje savjeta u izvršenju bilo kojeg od kaznenih djela utvrđenih sukladno ovom članku.
2. U svrhu provedbe i primjene stavka 1. ovog članka:
 - a. nije od važnosti potpada li glavno kazneno djelo pod kaznenopravnu nadležnost određene stranke,
 - b. može se predvidjeti da se kaznena djela utvrđena u tom stavku ne primjenjuju na osobe koje su počinile glavno kazneno djelo,
 - c. znanje, namjera ili svrha potrebni kao element nekog kaznenog djela utvrđenog u tom stavku, mogu se izvoditi iz objektivnih činjeničnih okolnosti.
3. Svaka stranka može donijeti one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se utvrdile kao kazneno djelo prema domaćem pravu sve ili neke radnje iz stavka 1. ovog članka, u samo jednom od ili u oba dolje navedena slučaja, kada je počinitelj
 - a. sumnjao da je imovina nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom,
 - b. morao pretpostaviti da je imovina nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom.

4. Pod uvjetom da se stavak 1. ovog članka primjenjuje na vrste glavnih kaznenih djela iz priloga ove Konvencije, svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju i pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da se stavak 1. ovog članka primjenjuje:
 - a. samo ako je glavno kazneno djelo kažnjivo lišenjem slobode ili pritvorom čije najdulje trajanje iznosi više od jedne godine, ili za one stranke koje u svom pravnom sustavu imaju najnižu kaznu za kaznena djela, ako je kazneno djelo kažnjivo lišenjem slobode ili pritvorom čije najdulje trajanje iznosi više od šest mjeseci; i/ili
 - b. samo na popis posebno navedenih glavnih kaznenih djela; i/ili
 - c. na skupinu teških kaznenih djela u nacionalnom zakonodavstvu stranke.
5. Svaka stranka osigurava da prethodna ili istovremena osuda zbog glavnog kaznenog djela nije pretpostavka za osudu zbog pranja novca.
6. Svaka stranka osigurava da je osuda zbog pranja novca prema ovom članku moguća ako je dokazano da je imovina, predmet stavka 1. točaka a. ili b. ovog članka, nastala iz glavnog kaznenog djela, bez da je nužno utvrditi točno kojeg kaznenog djela.
7. Svaka stranka osigurava da se glavna kaznena djela pranja novca prošire na radnje koje su izvršene u drugoj državi, a koje predstavljaju kazneno djelo u toj državi, i koje bi, da su izvršene na državnom području te stranke, predstavljale glavno kazneno djelo. Svaka stranka može predvidjeti da jedini preduvjet bude činjenica da bi to ponašanje predstavljalo glavno kazneno djelo, da se dogodilo na njenom državnom području.

Članak 10. –Odgovornost pravnih osoba

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje bi mogle biti potrebne da se osigura da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za kaznena djela pranja novca utvrđena u skladu s ovom Konvencijom, koja su počinjena u njihovu korist od strane bilo koje fizičke osobe, koja je postupala zasebno ili kao dio pravne osobe, a koja je na rukovodećem mjestu unutar pravne osobe, temeljem:
 - a. ovlasti predstavljanja pravne osobe; ili
 - b. ovlasti donošenja odluka u ime pravne osobe; ili

c. ovlasti vršenja nadzora u pravnoj osobi,

kao i za umiješanost takve fizičke osobe kao pomagatelja ili poticatelja u gore navedenim kaznenim djelima.

2. Osim slučajeva već predviđenih u stavku 1., svaka stranka poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba može smatrati odgovornom ako je nepostojanje nadzora ili kontrole od strane fizičke osobe navedene u stavku 1., omogućilo počinjenje kaznenih djela navedenih u stavku 1. u korist te pravne osobe od strane fizičke osobe tijekom njenog izvršavanja ovlasti.
3. Odgovornost pravne osobe prema ovom članku ne isključuje pokretanje kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili pomagatelji u kaznenim djelima iz stavka 1.
4. Svaka stranka osigurava da se na pravne osobe koje se smatraju odgovornima u skladu s ovim člankom primjene učinkovite, primjerene i odvratajuće kaznenopravne ili ne-kaznenopravne sankcije, uključujući novčane kazne.

Članak 11. – Prethodne odluke

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se osigurala mogućnost uzimanja u obzir, pri određivanju kazne, pravomoćne sudske odluke protiv fizičke ili pravne osobe donesene u drugoj stranki u vezi s kaznenim djelima reguliranim u skladu s ovom Konvencijom.

Odjeljak 2. – Financijska obavještajna jedinica (FOJ) i prevencija

Članak 12. – Financijska obavještajna jedinica (FOJ)

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se osnovala Financijska obavještajna jedinica (FOJ), kako je utvrđeno ovom Konvencijom.
2. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se osiguralo da FOJ ima pristup, izravno ili neizravno, te pravovremeno financijskim, upravnim i policijskim podacima koji su joj potrebni za pravilno obavljanje njenih zadaća, uključujući i analizu izvješća o sumnjivim transakcijama.

Članak 13. – Mjere za sprječavanje pranja novca

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne za uspostavu obuhvatnog unutarnjeg regulatornog režima i režima nadziranja i praćenja kako bi se spriječilo pranje novca, te uzima u obzir odgovarajuće međunarodne standarde, uključujući osobito preporuke koje je donijela Financijska akcijska radna skupina o pranju novca.
2. S tim u vezi, svaka stranka usvaja osobito one zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da:
 - a. može zatražiti od pravnih ili fizičkih osoba koje se bave djelatnostima za koje je osobito vjerojatno da bi mogle biti korištene u svrhu pranja novca, i u onoj mjeri u kojoj se tiče tih djelatnosti, da:
 - i. utvrde i provjere identitet svojih stranaka i, prema potrebi, njihovih krajnjih korisnika, te da provedu analizu poslovanja koja je u tijeku, uzimajući pritom u obzir pristup temeljen na riziku;
 - ii. prijave sumnje na pranje novca sukladno sigurnosnim mjerama;
 - iii. poduzmu dodatne mjere, kao što su vođenje evidencije o identifikacijama stranaka i transakcijama, obučavanje osoblja te utvrđivanje unutarnjih politika i postupaka, a ako je potrebno, prilagođenih njihovom opsegu i vrsti posla;
 - b. zabrane, prema potrebi, osobama iz točke a. da otkriju činjenicu da su poslani izvješće o sumnjivoj transakciji ili sličan podatak, ili da se vodi ili da bi se mogla voditi istraga o pranju novca;
 - c. osiguraju da osobe iz točke a. podliježu učinkovitom sustavu nadzora i, prema potrebi, praćenja da bi se osiguralo da ispunjavaju zahtjeve u borbi protiv pranja novca, ukoliko je potrebno na osnovi njihove osjetljivosti na rizik.
3. U tom pogledu, svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se otkrio značajan fizički prekogranični prijenos gotovine i odgovarajućih prenosivih financijskih instrumenata koji glase na donositelja.

Članak 14. - Odgađanje domaćih sumnjivih transakcija

Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da bi se omogućilo da FOJ ili, prema potrebi, neko drugo nadležno tijelo ili institucija, poduzmu hitne radnje kada postoji sumnja da je transakcija povezana s pranjem novca, da bi se transakcija obustavila ili da bi se uskratilo odobrenje za poduzimanje transakcija kako bi se mogla transakcija analizirati i potvrditi sumnja. Svaka stranka može ograničiti takvu mjeru na slučajeve kada je

podnesena prijava o sumnjivoj transakciji. Najduže trajanje odgađanja davanja ili uskrate pristanka za provedbu transakcije utvrđeno je mjerodavnim odredbama nacionalnog zakonodavstva.

Poglavlje IV. – Međunarodna suradnja

Odjeljak 1. – Načela međunarodne suradnje

Članak 15. – Opća načela i mjere za međunarodnu suradnju

1. Stranke međusobno surađuju u najvećoj mogućoj mjeri radi istraga i postupaka kojima je cilj oduzimanje predmeta i nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelom.
2. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi joj omogućile ispunjavanje sljedećih zahtjeva, pod uvjetima predviđenim u ovom poglavlju:
 - a. za oduzimanje određenih dijelova imovine koji predstavljaju nezakonit prihod ili predmete ostvarene kaznenim djelom, kao i za oduzimanje nezakonitog prihoda koji se sastoji od tražbine na plaćanje novčanog iznosa koji odgovara visini nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelom;
 - b. za pomoć u istrazi i privremenim mjerama radi nekog od oblika oduzimanja iz točke a.
3. Pomoć u istrazi i privremene mjere iz stavka 2. točke b. provode se ukoliko su dopuštene i u skladu s unutarnjim pravom zamoljene stranke. Ako zahtjev u pogledu jedne od ovih mjera točno navodi formalnosti ili postupke koji su nužni prema pravu stranke moliteljice, čak i ako se oni ne provode zamoljenoj stranci, ova potonja postupa u skladu s takvom zahtjevom u mjeri u kojoj tražena radnja nije protivna temeljnim načelima njezinog prava.
4. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se osiguralo da zamolnice drugih stranaka radi utvrđivanja, ulaženja u trag, zamrzavanja ili privremenog oduzimanja nezakonitog prihoda i predmeta ostvarenih kaznenim djelom imaju istu važnost kao i oni podneseni u unutarnjim postupcima.

Odjeljak 2. - Pomoć u istrazi

Članak 16. - Obveza pružanja pomoći

Stranke, po zamolnici, jedna drugoj pružaju pomoć u najvećoj mogućoj mjeri, u utvrđivanju i ulaženju u trag predmetima, nezakonitom prihodu ostvarenog kaznenim djelom te drugoj imovini koja se može zaplijeniti. Takva pomoć uključuje svaku mjeru koja se tiče predlaganja i utvrđivanja dokaza o postojanju, mjestu gdje se nalazi ili o kretanju, prirodi, pravnom položaju ili vrijednosti navedene imovine.

Članak 17. – Zamolnice za podacima o bankovnim računima

1. Svaka stranka, pod uvjetima iz ovoga članka poduzima, u ispunjavanju zamolnice druge stranke, mjere koje su nužne da bi utvrdila da li fizička ili pravna osoba protiv koje se vodi kaznena istraga ima ili vodi jedan ili više računa, bilo koje vrste, u bilo kojoj banci na njezinom državnom području te, ukoliko ima ili vodi, dužna je dostaviti podatke o utvrđenim računima.
2. Obveza iz ovoga članka primjenjuje se samo u onoj mjeri u kojoj banka kod koje se vodi taj račun raspolaže tom informacijom.
3. Uz uvjete iz članka 37., stranka moliteljica u zamolnici:
 - a. navodi zašto smatra da će traženi podatak vjerojatno biti od velike važnosti za potrebe kaznene istrage u pogledu kaznenog djela;
 - b. navodi zbog čega pretpostavlja da banke u zamoljenoj stranci vode račun te točno navodi, u najširem smislu, koje bi banke i/ili koji računi mogli biti povezani sa slučajem; i
 - c. navodi svaku dodatnu informaciju koju ima na raspolaganju koja bi mogla olakšati izvršavanje zamolnice.
4. Zamoljena stranka može izvršiti zamolnicu pod istim uvjetima koje primjenjuje u pogledu zamolnice za pretragom i privremenim oduzimanjem.
5. Svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju i pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da se ovaj članak primjenjuje samo na one kategorije kaznenih djela koje su navedene u popisu iz priloga ove Konvencije.
6. Stranke mogu proširiti ovu odredbu na račune kod nebankarskih financijskih institucija. Na takvo se proširenje može primjenjivati načelo uzajamnosti.

Članak 18. - Zamolnice za podacima o bankovnim transakcijama

1. Po zamolnici druge stranke, zamoljena stranka će dostaviti podatke o navedenim bankovnim računima i bankovnom poslovanju koje je izvršeno tijekom navedenog razdoblja putem jednog ili više računa navedenih u zamolnici, uključujući i podatke o svakom računu s kojeg ili na koji je novac poslan.
2. Obveza iz ovog članka primjenjuje se samo u onoj mjeri u kojoj je ta taj podatak na raspolaganju banci kod koje se račun nalazi.
3. Uz zamolnice navedene u članku 37., stranka moliteljica u svojoj zamolnici navodi zašto smatra da je traženi podatak bitan za potrebe kaznene istrage u pogledu kaznenog djela.
4. Zamoljena stranka može postupiti u skladu s tom zamolnicom pod istim uvjetima koje primjenjuje u pogledu zamolnice za pretragom i privremenim oduzimanjem.
5. Stranke mogu proširiti ovu odredbu na račune kod nebankarskih financijskih institucija. Na takvo se proširenje može primjenjivati načelo uzajamnosti.

Članak 19. – Zamolnice za nadzor bankovnih transakcija

1. Svaka će stranka osigurati na zamolnica druge stranke mogućnost nadziranja tijekom navedenog razdoblja, bankovnog poslovanja koje je izvršavano putem jednog ili više računa navedenih u zamolnici i dostaviti rezultate o tome stranki moliteljici.
2. Uz zamolnice navedene u članku 37. stranka moliteljica u svojoj zamolnici navodi zašto smatra da je zatraženi podatak bitan za potrebe kaznene istrage u pogledu kaznenog djela.
3. Odluku o nadziranju u svakom pojedinom slučaju donosi nadležno tijelo zamoljene stranke, uzimajući u obzir nacionalno zakonodavstvo te stranke.
4. O praktičnim detaljima u vezi nadzora sporazumijevaju se nadležna tijela zamoljene stranke i stranke moliteljice.
5. Stranke mogu proširiti ovu odredbu na račune kod nebankarskih financijskih institucija.

Članak 20. – Dostavljanje podataka na vlastitu inicijativu

Ne dovodeći u pitanje svoje vlastite istrage ili postupke, stranka može bez prethodne zamolnice proslijediti drugoj stranci informaciju o predmetima i

nezakonitom prihodu ostvarenom kaznenim djelom, ako smatra da otkrivanje takve informacije može pomoći stranci primateljici u pokretanju ili provođenju istraga ili postupaka ili bi mogla biti razlog za podnošenje zamolnice od strane te stranke u skladu s ovim poglavljem.

Odjeljak 3. - Privremene mjere

Članak 21. - Obveza izricanja privremenih mjera

1. Na zamolbu druge stranke koja je pokrenula kazneni postupak ili postupak radi oduzimanja, stranka izriče nužne privremene mjere, kao što su zamrzavanje ili privremeno oduzimanje, da bi spriječila svako poslovanje, prijenos ili raspolaganje imovinom koja bi kasnije mogla biti predmetom zamolnicea za oduzimanje ili koja bi mogla omogućiti ispunjavanje te zamolnice.
2. Stranka koja je zaprimila zamolnicu za oduzimanje sukladno članku 23. izriče, ako je tako zatraženo, mjere iz stavka 1. ovog članka u vezi s imovinom koja je predmet zamolnice ili koja bi mogla omogućiti ispunjenje zamolnice.

Članak 22. – Izvršenje privremenih mjera

1. Nakon izvršenja privremenih mjera zatraženih u skladu sa člankom 21. stavkom 1., stranka moliteljica dostavlja na vlastitu inicijativu i što je prije moguće zamoljenoj stranci sve informacije koje bi mogle dovesti u pitanje ili promijeniti opseg ovih mjera. Stranka moliteljica također bez odgode pruža sve dopunske informacije zatražene od zamoljene stranke, a koje su potrebne za provedbu i nastavak privremenih mjera.
2. Prije ukidanja bilo koje privremene mjere donesene u skladu s ovim člankom, zamoljena stranka daje stranci moliteljici kad je god to moguće, priliku da iznese svoje razloge u korist nastavka mjere.

Odjeljak 4. - Oduzimanje

Članak 23. – Obveza oduzimanja

1. Stranka koja je od druge stranke zaprimila zamolnicu za oduzimanje predmeta ili nezakonitog prihoda ostvarenog kaznenim djelom koji se nalaze na njezinom državnom području:
 - a. izvršava nalog za oduzimanje kojeg je izdao sud stranke moliteljice u odnosu na takve predmete i nezakonit prihod ostvaren kaznenim djelom; ili
 - b. podnosi zamolnicu svojim nadležnim tijelima radi dobivanja naloga za oduzimanje i, ako je takav nalog izdan, izvršava ga.

2. U svrhu primjene stavka 1. točke b. ovog članka, svaka stranka je, kad god je to nužno, nadležna pokrenuti postupak oduzimanja prema vlastitom pravu.
3. Odredbe stavka 1. ovog članka također se primjenjuju na oduzimanje koje se sastoji od zamolnice da se plati novčani iznos koji odgovara vrijednosti nezakonitog prihoda stečenog kaznenim djelom, ako se imovina na kojoj se može izvršiti oduzimanje nalazi u zamoljenoj stranci. U takvim slučajevima, prilikom izvršenja oduzimanja sukladno stavku 1., stranka koja je primila zamolnicu namiruje, ako uplata nije obavljena, potraživanje na bilo kojoj imovini koja je na raspolaganju u tu svrhu.
4. Ako se zamolnica za oduzimanje odnosi na točno određeni dio imovine, stranke se mogu sporazumjeti da zamoljena stranka može izvršiti oduzimanje u obliku zamolnicea za isplaćivanjem novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti te imovine.
5. Stranke u najvećoj mogućoj mjeri surađuju u skladu sa svojim domaćim pravom s onim strankama koje zatraže izvršenje onakvih mjera kao što je oduzimanje, čija je posljedica oduzimanje imovine, a koje nisu kaznenopravne sankcije, ako su takve mjere naložila pravosudna tijela stranke moliteljice u vezi s kaznenim djelom, pod uvjetom da je utvrđeno da imovina predstavlja nezakonit prihod stečen kaznenim djelom ili drugu imovinu u smislu članka 5. ove Konvencije.

Članak 24. – Izvršenje oduzimanja

1. Postupci za dobivanje naloga i izvršenje oduzimanja u skladu s člankom 23. propisani su pravom zamoljene stranke.
2. Zamoljenu stranku obvezuju utvrđenja činjenica ako su navedena u osudi ili sudskoj odluci stranke moliteljice ili ako se takva osuda ili sudska odluka implicitno na njima temelji.
3. Svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju i pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da se stavak 2. ovog članka primjenjuje samo u skladu s njihovim ustavnim načelima i temeljnim načelima njezinog pravnog poretka.
4. Ako se oduzimanje sastoji od zamolnice za isplatu novčanog iznosa, nadležno tijelo zamoljene stranke pretvara iznos iz zamolnice u valutu te stranke prema važećem tečaju u vrijeme donošenja odluke o izvršenju oduzimanja.
5. U slučaju članka 23. stavka 1. točke a. samo stranka moliteljica ima pravo odlučiti hoće li podnijeti zamolnicu za preispitivanje naloga za oduzimanje.

Članak 25. – Oduzeta imovina

1. Imovinom koju je stranka oduzela u skladu s člancima 23. i 24. ove Konvencije, ona raspolaže u skladu sa svojim domaćim pravom i upravnim postupcima.
2. Prilikom postupanja po zamolnici druge stranke u skladu s člancima 23. i 24. ove Konvencije, stranke daju prednost, u mjeri koju omogućuje domaće pravo i ako je tako zatraženo, vraćanju oduzete imovine stranci moliteljici, tako da ona može isplatiti odštetu žrtvama kaznenih djela ili vratiti tu imovinu njenim zakonitim vlasnicima.
3. Prilikom postupanja po zamolnici druge stranke u skladu s člancima 23. i 24. ove Konvencije, stranka može posebno razmotriti sklapanje sporazuma ili dogovora o raspodjeli takvog vlasništva s drugim strankama, načelno ili pojedinačno za konkretan slučaj, u skladu sa svojim domaćim pravom ili upravnim postupcima.

Članak 26. – Pravo izvršenja i najviši iznos koji se može oduzeti

1. Zamolnica za oduzimanje podnesena u skladu s člancima 23. i 24. ne utječe na pravo stranke moliteljice da sama izvrši nalog za oduzimanje.
2. Ništa u ovoj Konvenciji ne tumači se tako da omogući da ukupna visina oduzimanja premaši onaj iznos novca koji je naveden u nalogu za oduzimanje. Ako stranka utvrdi da bi se to moglo dogoditi, dotične stranke započinju konzultacije kako bi se izbjegla takva posljedica.

Članak 27. – Kazna zatvora u slučaju neizvršenja

Zamoljena stranka u slučaju neizvršenja ne smije izreći kaznu zatvora ili drugu mjeru kojom se ograničava sloboda osobe zbog zamolnice iz članka 23., ako je stranka moliteljica tako navela u zamolnici.

Odjeljak 5. – Odbijanje i odgađanje suradnje

Članak 28. – Razlozi za odbijanje

1. Suradnja u skladu s ovim poglavljem može se odbiti ako:
 - a. bi tražena radnja bila u suprotnosti s temeljnim načelima pravnog poretka zamoljene stranke; ili

- b. je vjerojatno da bi izvršenje zamolnice ugrozilo suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese zamoljene stranke; ili
 - c. po mišljenju zamoljene stranke, važnost slučaja na koji se zamolnica odnosi ne opravdava poduzimanje tražene radnje; ili
 - d. je kazneno djelo na koje se zamolnica odnosi kazneno djelo protiv imovine, osim financiranja terorizma;
 - e. je kazneno djelo na koje se zamolnica odnosi političko kazneno djelo, osim financiranja terorizma; ili
 - f. zamoljena stranka smatra da bi postupanje u skladu s traženom radnjom bilo u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*; ili
 - g. kazneno djelo na koje se zamolnica odnosi ne bi bilo kazneno djelo prema pravu zamoljene stranke, kada bi bilo počinjeno u okviru njezine nadležnosti. Međutim, ovaj razlog za odbijanje odnosi se na suradnju prema odjeljku 2. samo ako tražena pomoć obuhvaća prisilnu mjeru. Ako je za suradnju u skladu s ovim poglavljem potrebna dvostruka kažnjivost, smatra se da je taj zahtjev ispunjen bez obzira na to svrstavaju li obje stranke kazneno djelo u istu kategoriju kaznenih djela ili označavaju kazneno djelo istom terminologijom pod uvjetom da obje stranke smatraju takvo postupanje kaznenim djelom.
2. Suradnja u skladu s odjeljkom 2., ako tražena pomoć obuhvaća prisilnu mjeru, te u skladu s odjeljkom 3. ovog poglavlja, može također biti odbijena ukoliko tražene mjere, prema domaćem pravu zamoljene stranke, ne bi mogle biti poduzete za potrebe istraga ili pos tupaka, kad bi se radilo o sličnom domaćem slučaju.
3. Ako pravo zamoljene stranke nalaže, suradnja u skladu s odjeljkom 2., ako tražena pomoć obuhvaća radnju prisile, te u skladu s odjeljkom 3. ovog poglavlja, može također biti odbijena ako zatražene ili druge mjere koje bi imale sličan učinak ne bi bile dopuštene prema pravu zamoljene stranke, ili, u pogledu nadležnih tijela stranke moliteljice, ako zamolnicu nije odobrio sudac ili drugo pravosudno tijelo, uključujući državne odvjetnike, prilikom njihovog postupanja povodom kaznenih djela.
4. Suradnja prema odjeljku 4. ovog poglavlja može također biti odbijena, ukoliko:
- a. prema pravu zamoljene stranke oduzimanje nije predviđeno u odnosu na vrstu kaznenog djela na koje se zamolnica odnosi; ili

- b. bi, ne dovodeći u pitanje obvezu prema članku 23. stavku 3., bila u suprotnosti s načelima domaćeg prava zamoljene stranke koji se tiču ograničenja u pogledu oduzimanja u odnosu na kazneno djelo i:
 - i. imovinsku korist koja bi se mogla smatrati nezakonitim prihodom koji je njime pribavljen, ili
 - ii. imovinu koja bi se mogla smatrati predmetom pribavljenim njegovim izvršenjem; ili
 - c. se prema pravu zamoljene stranke oduzimanje više ne može izreći ili izvršiti zbog protoka vremena; ili
 - d. se, ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 5., zamolnica ne odnosi na raniju osudu, ili sudsku odluku ili izjavu iz takve odluke o tome da je počinjeno kazneno djelo ili više kaznenih djela, temeljem kojih je izrečena ili zatražena mjera oduzimanja, ili
 - e. oduzimanje ili nije izvršno u zamoljenoj stranci ili još uvijek postoji mogućnost ulaganja redovnih pravnih lijekova; ili
 - f. se zamolnica odnosi na nalog za oduzimanje koji je rezultat odluke donesene u odsutnosti osobe protiv koje je izdan, a po mišljenju zamoljene stranke, postupak proveden od strane stranke moliteljice u kojem je donesena takva odluka poštuje osnovna prava na obranu koja pripadaju svakome protiv koga je podignuta optužnica.
5. Za potrebe stavka 4. točke f. ovog članka, ne smatra se da je odluka donesena u odsutnosti ako:
- a. je potvrđena ili izrečena nakon pobijanja te osobe; ili
 - b. je donesena u žalbenom postupku, pod uvjetom da je žalbu podnijela ta osoba.
6. Prilikom razmatranja, u pogledu stavka 4. točke f. ovog članka, da li su poštivana osnovna prava na obranu, zamoljena stranka uzima u obzir činjenicu da je dotična osoba namjerno nastojala izbjeći suđenje, ili činjenicu da je ta osoba, nakon što je imala mogućnost podnijeti pravni lijek protiv odluke donesene u odsutnosti, izabrala to ne učiniti. Isto se primjenjuje kada je dotična osoba, nakon što joj je uredno uručen sudski poziv, izabrala ne postupiti u skladu s njim, niti tražiti odgodu.
7. Stranka se ne smije pozvati na bankarsku tajnu navodeći je kao razlog odbijanja bilo kakve suradnje u skladu s ovim poglavljem. Ako njezino domaće pravo predviđa, stranka može tražiti da zamolnica za suradnju koja bi pretpostavljala

prestanak obveze čuvanja bankarske tajne, odobri sudac ili neko drugo pravosudno tijelo, uključujući državne odvjetnike, prilikom postupanja tih tijela povodom kaznenih djela.

8. Ne dovodeći u pitanje razlog za odbijanje iz stavka 1. točke a. ovog članka:
 - a. zamoljena stranka ne smije navesti kao prepreku za pružanje bilo kakve suradnje u skladu s ovim poglavljem činjenicu da je osoba koja je pod istragom ili u pogledu koje su tijela stranke moliteljice izdala nalog za oduzimanje, pravna osoba;
 - b. činjenica da je fizička osoba protiv koje je izdan nalog za oduzimanje nezakonitog prihoda stečenog kaznenim djelom umrla ili činjenica da je pravna osoba protiv koje je izdan nalog za oduzimanje nezakonitog prihoda naknadno prestala postojati, ne navodi se kao prepreka pružanju pomoći u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom a.
 - c. zamoljena stranka ne smije navesti kao prepreku za pružanje bilo kakve suradnje u skladu s ovim poglavljem činjenicu da je osoba koja je pod istragom ili u pogledu koje su tijela stranke moliteljice izdala nalog za oduzimanje, navedena u zamolnici kao organizator glavnog kaznenog djela i kaznenog djela pranja novca, u skladu s člankom 9. stavkom 2. točkom b. ove Konvencije.

Članak 29. – Odgoda

Zamoljena stranka može odgoditi postupanje u skladu sa zamolnicom ako bi takvo postupanje dovelo u pitanje istrage ili postupke koje provode njena tijela.

Članak 30. – Djelomično ili uvjetno ispunjavanje zamolnica

Prije odbijanja ili odgode suradnje prema ovom poglavlju, zamoljena stranka, po potrebi, nakon savjetovanja sa strankom moliteljicom, razmatra može li se zamolnici udovoljiti djelomično ili pod uvjetima koje ona drži potrebnim.

Odjeljak 6. – Obavješćivanje i zaštita prava trećih

Članak 31. – Dostavljanje dokumenata

1. Stranke pružaju, u najvećoj mogućoj mjeri, uzajamnu pomoć jedna drugoj u dostavi sudskih pismena osobama na koje se odnose privremene mjere i oduzimanje.

2. Ništa u ovom članku nema za cilj omesti:
 - a. mogućnost slanja sudskih pismena poštom izravno osobama u inozemstvu;
 - b. mogućnost da sudski službenici, dužnosnici ili druga nadležna tijela stranke u kojoj je nastao dokument uruče sudska pismena izravno preko svojih konzularnih predstavništava te stranke ili preko sudskih službenika, vršitelja sudbenih dužnosti ili drugih nadležnih tijela odredišne stranke;

osim ako odredišna stranka izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe ne izjavi suprotno u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.
3. Prilikom uručivanja sudskih pismena osobama u inozemstvu na koje se odnose privremene mjere ili nalozi za oduzimanje izdani u stranci pošiljateljici, ova stranka navodi koji pravni lijek prema njezinom pravu stoji na raspolaganju takvim osobama.

Članak 32. –Priznanje stranih odluka

1. Prilikom rješavanja zamolnice za suradnjom prema odjeljcima 3. i 4., zamoljena stranka priznaje svaku sudsku odluku donesenu u zamoljenoj stranci u odnosu na prava u pogledu kojih treći podnose tužbeni zahtjev.
2. Priznavanje se može odbiti ako:
 - a. treće stranke nisu imale odgovarajuću mogućnost ostvariti svoja prava; ili
 - b. odluka nije sukladna odluci već donesenoj o istoj stvari u zamoljenoj stranci; ili
 - c. nije u skladu s javnim poretkom zamoljene stranke; ili
 - d. je odluka donesena u suprotnosti s odredbama o isključivoj nadležnosti predviđenoj pravom zamoljene stranke.

Odjeljak 7. – Postupovna i druga opća pravila

Članak 33. – Središnje tijelo

1. Stranke određuju središnje tijelo ili, po potrebi, tijela koja su nadležna za slanje i odgovaranje na zamolnice upućene u skladu s ovim poglavljem, za izvršavanje

tih zamolnica ili njihovo prosljeđivanje tijelima nadležnim za njihovo izvršavanje.

2. Svaka stranka u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu priopćuje glavnom tajniku Vijeća Europe nazive i adrese tijela određenih u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

Članak 34. – Izravna komunikacija

1. Središnja tijela međusobno izravno komuniciraju.
2. U slučaju žurnosti, pravosudna tijela, uključujući državne odvjetnike, stranke moliteljice mogu slati izravno takvim tijelima zamoljene stranke zamolnice ili priopćenja u skladu s ovim poglavljem. U takvim slučajevima preslika se istovremeno šalje preko središnjeg tijela stranke moliteljici središnjem tijelu zamoljene stranke.
3. Svaka zamolnica ili priopćenje u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka mogu se proslijediti putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).
4. Ako je zamolnica upućena u skladu sa stavkom 2. ovog članka, a tijelo nije nadležno za njegovo rješavanje, ono ga upućuje nadležnom nacionalnom tijelu i odmah o svom postupku izvješćuje stranku moliteljicu.
5. Zamolnice ili priopćenja iz odjeljka 2 ovog poglavlja koja ne uključuju prisilne mjere, nadležna tijela stranke koja upućuje zamolnicu mogu izravno uputiti nadležnim tijelima zamoljene stranke.
6. Pravosudna tijela stranke moliteljice mogu prijedloge zamolnica ili priopćenja iz ovog poglavlja uputiti izravno takvim tijelima zamoljene stranke i prije formalne zamolnice, kako bi se osiguralo učinkovito postupanje po primitku. Takav prijedlog zamolnice ili priopćenja mora sadržavati dovoljno podataka i dokazne isprave o ispunjavanju uvjeta propisanih zakonodavstvom zamoljene stranke.

Članak 35. – Oblik zamolnice i jezici

1. Sve zamolnice u skladu s ovim poglavljem moraju biti u pisanom obliku. Mogu se slati elektroničkim putem ili drugim telekomunikacijskim sredstvom, pod uvjetom da je stranka moliteljica spremna u bilo koje vrijeme, na zamolnicu, pokazati pisani zapis tog traženja i izvornik. Međutim, svaka stranka može, u svako doba, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, navesti uvjete pod kojima je spremna prihvaćati i izvršavati zamolnice zaprimljene elektroničkim putem ili drugim telekomunikacijskim sredstvom.

2. U skladu s odredbama stavka 3. ovog članka, prijevodi zamolnica ili dokaznih isprava se ne traže.
3. U vrijeme potpisivanja ili pri polaganju svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, svaka država ili Europska zajednica može priopćiti glavnom tajniku Vijeća Europe izjavu da ona zadržava pravo zahtijevati da uz zamolnice koje su joj upućene te dokazne isprave uz takve zamolnice bude priložen prijevod na njihov vlastiti jezik ili na jedan od službenih jezika Vijeća Europe ili na onaj od tih jezika koji one odrede. Tom prilikom može izraziti spremnost prihvatiti prijevode na neki drugi jezik koji sama navede. Druge stranke mogu primijeniti pravilo o uzajamnosti.

Članak 36. – Legalizacija

Dokumenti poslani radi primjene ovog Poglavlja oslobođeni su formalnosti vezanih uz legalizaciju.

Članak 37. – Sadržaj zamolnice

1. Zamolnica za suradnju u skladu s ovim poglavljem sadrži:
 - a. tijelo koje podnosi zamolnicu i tijelo koje provodi istrage ili postupke;
 - b. predmet i razlog zamolnice;
 - c. podatke, uključujući važne činjenice (kao što su datum, mjesto i okolnosti kaznenog djela) na koje se istrage ili postupci odnose, osim u slučaju zamolnice za notifikaciju;
 - d. da li suradnja uključuje prisilnu mjeru:
 - i. tekst zakonskih odredaba ili, ako to nije moguće, navod mjerodavnog važećeg prava i
 - ii. naznaku da bi tražena ili bilo koja druga mjera koja bi imala sličan učinak mogla biti poduzeta na državnom području stranke moliteljice u skladu s njezinim vlastitim pravom;
 - e. ako je to potrebno i ako je moguće:
 - i. podatke o dotičnoj osobi ili osobama, uključujući ime, datum i mjesto rođenja, državljanstvo i mjesto, a, u slučaju pravne osobe, njeno sjedište; i

- ii. imovinu u vezi s kojom se traži suradnja, mjesto gdje se nalazi, njene veze s navedenom osobom ili osobama, svaka veza s kaznenim djelom, kao i sve druge dostupne informacije o drugim osobama, interes u takvoj imovini; i
 - f. bilo kakav poseban postupak koji zahtjeva stranka moliteljica.
2. Zamolnica za izricanje privremenih mjera u skladu s odjeljkom 3. u vezi s privremenim oduzimanjem imovine na kojoj se može izvršiti nalog za oduzimanje, a sastoji se od zamolnice za isplatu novčanog iznosa, također sadrži najviši iznos za koji se traži namirenje iz te imovine.
3. Uz podatke iz stavka 1., svaka zamolnica u skladu s odjeljkom 4. sadrži:
- a. u slučaju članka 23. stavka 1. točke a:
 - i. ovjerenu vjerodostojnu presliku naloga za oduzimanje kojeg je izdao sud u stranci moliteljici i izjavu o razlozima na temelju kojih je nalog izdan, ako nisu navedeni u samom nalogu;
 - ii. potvrdu nadležnog tijela stranke moliteljice da je nalog za oduzimanje ovršan i da više nisu na raspolaganju redovni pravni lijekovi;
 - iii. podatak o opsegu izvršenja naloga; i
 - iv. podatak o nužnosti poduzimanja bilo kakvih privremenih mjera;
 - b. u slučaju članka 23. stavka 1. točke b. izjavu o činjenicama na koje se oslanja stranka moliteljica i koje su dovoljne da omoguće zamoljenoj stranci da zatraži nalog prema svom domaćem pravu;
 - c. ako su treće stranke imale priliku utužiti svoja prava, isprave kojima se to potvrđuje.

Članak 38. – Nepotpuna zamolnica

1. Ako zamolnica nije u skladu s odredbama ovog poglavlja ili dostavljen podatak nije dovoljan da bi omogućio zamoljenoj stranci da postupi u skladu s njom, ta stranka može tražiti od stranke moliteljice da izmjeni i dopuni zamolnicu ili ju upotpuni s dodatnim podacima.
2. Zamoljena stranka može odrediti rok za zaprimanje takvih izmjena i dopuna ili podataka.

3. U očekivanju primitka traženih izmjena i dopuna ili podataka u vezi sa zamolnicom iz odjeljka 4. ovog poglavlja, zamoljena stranka može poduzeti bilo koju od mjera navedenih u odjeljcima 2. ili 3. ovog poglavlja.

Članak 39. – Veći broj zamolnica

1. Ako zamoljena stranka primi više od jedne zamolnice u skladu s odjeljcima 3. ili 4. ovog poglavlja u vezi iste osobe ili imovine, veći broj zamolnica ne sprječava tu stranku da postupi u skladu sa zamolnicama koje uključuju izricanje privremenih mjera.
2. U slučaju većeg broja zamolnica iz odjeljka 4. ovog poglavlja, zamoljena stranka razmatra mogućnost konzultacija sa strankama moliteljicama.

Članak 40. – Obveza navođenja razloga

Zamoljena stranka navodi razloge za svaku odluku o odbijanju, odgodi ili uvjetovanju bilo kakve suradnju prema ovom poglavlju.

Članak 41. – Informacije

1. Zamoljena stranka žurno obavještava stranku moliteljicu o:
 - a. radnji poduzetoj po zamolnici sukladno ovom poglavlju;
 - b. konačnim rezultatima radnje provedene na temelju zamolnice;
 - c. odluci o odbijanju, odgodi ili uvjetovanju, u cijelosti ili djelomično, bilo kakve suradnje u skladu s ovim poglavljem;
 - d. svim okolnostima koje onemogućuju izvršenje tražene radnje ili za koje je vjerojatno da će je bitno odgoditi; i
 - e. u slučaju privremenih mjera poduzetim u skladu sa zamolnicama prema odjeljcima 2. ili 3. ovog poglavlja, onim odredbama svog domaćeg prava koje bi automatski dovele do ukidanja privremene mjere.
2. Stranka moliteljica žurno obavještava zamoljenu stranku o:
 - a. svakom naknadnom preispitivanju, odluci ili nekoj drugoj činjenici zbog koje nalog za oduzimanje prestaje biti ovršan, u cijelosti ili djelomice; i
 - b. svakoj promjeni, stvarnoj ili pravnoj, zbog koje bilo kakva radnja u skladu s ovim poglavljem više nije opravdana.

3. Ako stranka, na temelju istog naloga za oduzimanje, zahtijeva oduzimanje kod više stranaka, ona o zamolnici obavještava sve stranke na koje se odnosi izvršenje naloga.

Članak 42. - Ograničenje korištenja

1. Zamoljena stranka može izvršenje zamolnice uvjetovati time da tijela stranke moliteljice dobivene podatke ili dokaze neće koristiti ili prosljeđivati, bez njenog prethodnog pristanka, u svrhe drugih istraga ili postupaka, osim onih navedenih u zamolnici.
2. Svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da, bez njezinog prethodnog pristanka, tijela stranke moliteljice ne mogu koristiti ili prosljeđivati podatke ili dokaze koje im pruže u skladu s ovim poglavljem u svrhe drugih istraga ili postupaka osim onih navedenih u zamolnici.

Članak 43. – Tajnost

1. Stranka moliteljica može tražiti da zamoljena stranka štiti tajnost činjenica i sadržaja zamolnice, osim u mjeri koja je potrebna za izvršenje zamolnice. Ako zamoljena stranka ne može postupiti u skladu sa zahtjevom za tajnosti, o tome žurno obavještava stranku moliteljicu.
2. Stranka moliteljica čuva, ako to nije u suprotnosti s temeljnim načelima njenog nacionalnog zakonodavstva i ako je tako zatraženo, tajnost svih dokaza i podataka koje joj je dostavila zamoljena stranka, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje nužno za istrage ili postupke opisane u zamolnici.
3. U skladu s odredbama njenog domaćeg prava, stranka koja je primila informaciju u skladu s člankom 20. koja je dostavljena na vlastitu inicijativu, postupa sukladno zahtjevu o tajnosti koji zatraži stranka koja je dostavila informaciju. Ako druga stranka ne može postupiti u skladu s takvim zahtjevom, o tome žurno obavještava stranku koja šalje informaciju.

Članak 44. – Troškovi

Redovne troškove postupanja po zamolnici snosi zamoljena stranka. Ako su potrebni znatni ili izvanredni troškovi kako bi se postupilo po zamolnici, stranke se savjetuju radi dogovaranja o uvjetima pod kojima će se zamolnica ispuniti te kako će se podmiriti troškovi.

Članak 45. – Naknada štete

1. Kada osoba pokrene sudski postupak radi utvrđivanja odgovornosti za štetu koja je nastala kao posljedica činjenja ili propusta vezano uz suradnju prema ovom poglavlju, dotične stranke razmatranju mogućnost međusobnog savjetovanja, ukoliko je potrebno, kako bi utvrdile kako raspodijeliti iznos troškova.
2. Stranka protiv koje je pokrenut postupak za naknadu štete nastoji obavijestiti drugu stranku o tom postupku, ako bi ta stranka mogla imati interes u tom slučaju.

Poglavlje V. – Suradnja između FOJ-a

Članak 46. - Suradnja između FOJ-a

1. Stranke osiguravaju da FOJ-e, kako su utvrđene u ovoj Konvenciji, surađuju u cilju suzbijanja pranja novca, da bi prikupile i analizirale, ili, po potrebi, istražile u okviru FOJ-a važne informacije o svakoj činjenici koja bi mogla ukazati na pranje novca u skladu s njihovim nacionalnim ovlastima.
2. U smislu stavka 1., svaka stranka osigurava da FOJ-e razmjenjuju, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev, u skladu s ovom Konvencijom ili u skladu s postojećim ili budućim memorandumima o suglasnosti koji su usklađeni s ovom Konvencijom, sve dostupne informacije koje bi mogle biti od važnosti za obradu ili analizu podataka ili, ukoliko je potrebno, za istragu koju provode FOJ-e glede financijskih transakcija vezanih uz pranje novca i uključene fizičke ili pravne osobe.
3. Svaka stranka osigurava da obavljanje zadaća FOJ-a u skladu s ovim člankom ne utječe njihov unutarnji položaj, bez obzira da li se radi o upravnim, policijskim ili pravosudnim tijelima.
4. Uz svaki zahtjev upućen u skladu s ovim člankom prilaže se kratka izjava koja sadrži bitne činjenice poznate FOJ-u koji upućuje zamolbu. FOJ je dužan u zahtjevu navesti na koji će način zatražen podatak biti korišten.
5. Kada je zahtjev postavljen u skladu s ovim člankom, FOJ koji je primio zamolbu dostavlja sve bitne informacije, uključujući dostupne financijske informacije te zatražene policijske informacije, koje su zatražene u zahtjevu, bez traženja formalnog zahtjeva u skladu s važećim konvencijama ili sporazumima između stranaka.
6. FOJ može odbiti otkriti informaciju koja bi naštetila kaznenoj istrazi koja se vodi u zamoljenoj stranci ili, u iznimnim okolnostima, ako bi otkrivanje

informacije u očigledno u suprotnosti sa zakonitim interesima konkretne fizičke ili pravne osobe ili stranke ili na neki drugi način ne bi bilo u skladu s temeljnim načelima nacionalnog zakonodavstva zamoljene stranke. Svako takvo odbijanje odgovarajuće se objašnjava FOJ-u koji je zatražio informaciju.

7. Informacije ili dokumenti dobiveni u skladu s ovim člankom koriste se samo u svrhe utvrđene u stavku 1. Informacije koje dostavi FOJ neke druge stranke ne daju se trećoj strani, niti ih smije FOJ koji ih je primio koristiti, bez prethodnog pristanka FOJ-a koji ih je dostavio, u neke druge svrhe osim u svrhu analize.
8. Prilikom prosljeđivanja podataka i dokumenata u skladu s ovim člankom, FOJ pošiljatelj može nametnuti određena ograničenja i uvjete u vezi s korištenjem podataka u druge svrhe, osim za one koje su utvrđene u stavku 7. FOJ primatelj je dužan postupati u skladu s svim takvim ograničenjima ili uvjetima.
9. Ako stranka želi koristiti dobivene informacije ili dokumente u svrhu kaznene istrage ili kaznenog progona za potrebe navedene u stavku 7., FOJ pošiljatelj ne može uskratiti svoj pristanak na takvo korištenje osim ako to ne čini na temelju ograničenja u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom ili uvjeta navedenih u stavku 6. Svako uskraćivanje davanja pristanka mora biti valjano objašnjeno.
10. FOJ-e poduzimaju sve potrebne mjere, uključujući i mjere osiguranja, kako bi osigurale da druga tijela, službe ili odjeli nemaju pristup podacima poslanim sukladno ovom članku.
11. Dostavljena informacije se čuva, u skladu s Konvencijom Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka (ETS br. 108) i uzimajući u obzir Preporuku Odbora ministara Vijeća Europe br. R(87) 15 od 15. rujna 1987. o korištenju osobnih podataka u policijskom sektoru, najmanje istim onim pravilima o tajnosti i zaštiti osobnih podataka, koja se primjenjuju prema nacionalnom zakonodavstvu koje se odnosi na FOJ koji je postavio zahtjev.
12. FOJ koji je poslao informaciju može se opravdano raspitivati u vezi s korištenjem dobivenih podataka, a FOJ koji je tu informaciju primio, kada je god to izvedivo, dostavlja takvu traženu povratnu informaciju.
13. Stranke navode jedinicu koja je FOJ u smislu ovog članka.

Članak 47. – Međunarodna suradnja radi odgode sumnjivih transakcija

1. Svaka stranka usvaja one zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da bi se dozvolilo FOJ-u poduzimanje hitnih radnji, na zahtjev stranog FOJ-a, radi obustave ili uskrate pristanka na obavljanje buduće transakcije na isti rok i pod

istim uvjetima kakvi se primjenjuju u njegovom domaćem pravu na odgodu transakcija.

2. Radnje navedene u stavku 1. poduzimaju se ako je FOJ koji je zaprimio zahtjev uvjeren, nakon navođenja razloga od strane FOJ-a koji je uputio zahtjev, da:
 - a. je transakcija povezana s pranjem novca; i da
 - b. bi transakcija bila obustavljena, ili bi bio uskraćen pristanak za obavljanje transakcije, da je transakcija bila navedena u izvješću o domaćoj sumnjivoj transakciji.

Poglavlje VI. – Mehanizmi praćenja i rješavanje sporova

Članak 48. - Mehanizmi praćenja i rješavanje sporova

1. Konferencija stranaka (KS) odgovorna je za praćenje provedbe Konvencije. KS:
 - a. prati pravilnu provedbu Konvencije od strane stranaka;
 - b. na zahtjev stranke, daje mišljenje o svim pitanjima koja se tiču tumačenja i primjene Konvencije.
2. KS obavlja zadatke u skladu s gornjim stavkom 1. točkom a. koristeći se svim raspoloživim javnim sažecima Užeg odbora stručnjaka za procjenu mjera protiv pranja novca (Moneyval) (za zemlje u sklopu Moneyval-a) te svim raspoloživim javnim sažecima FATF-a (za zemlje u sklopu FATF-a), nadopunjenim, ukoliko je potrebno, povremenim upitnicima za samoocjenjivanje. Postupci praćenja bavit će se područjima obuhvaćenim ovom Konvencijom samo u vezi onih područja koja nisu obuhvaćena drugim mjerodavnim međunarodnim standardima na temelju kojih se provode uzajamna ocjenjivanja od strane FATF-a i Moneyvala.
3. Ukoliko KS zaključi da treba daljnje informacije u obavljanje svojih funkcija, povezuje se sa dotičnom strankom, koristeći se, ako tako zatraži KS, postupcima i mehanizmima Moneyvala. Dotična stranka zatim izvješćuje KS. KS na temelju toga odlučuje hoće li provesti dublju procjenu položaja dotične stranke. Ovo može, ali ne mora nužno, uključivati i posjet ocjenjivačkog tima zemlji.
4. U slučaju spora između stranaka vezano uz tumačenje ili primjenu Konvencije, one rješenje spora traže putem pregovora ili bilo kojeg drugog mirnog sredstva po njihovom izboru, uključujući i iznošenje spora pred KS-u, arbitražni sud čije su odluke obvezujuće za stranke, ili Međunarodni sud, već prema dogovoru konkretnih stranaka.

5. KS donosi svoj poslovnik.
6. Glavni tajnik Vijeća Europe saziva KS najkasnije godinu dana nakon stupanja na snagu ove Konvencije. Nakon toga održavaju se redoviti sastanci KS-a u skladu sa poslovníkom kojeg je usvojila KS.

Poglavljje VII. – Završne odredbe

Članak 49. – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, Europskoj zajednici i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njenoj izradi. Te države ili Europska zajednica mogu izraziti svoj pristanak biti vezane:
 - a. potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja; ili
 - b. potpisivanjem uz uvjet ratifikacije, prihvata ili odobrenja, nakon kojeg slijede ratifikacija, prihvata i odobrenje.
2. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
3. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kada je šest potpisnica, od kojih su najmanje četiri države članice Vijeća Europe, iskazalo svoj pristanak biti vezane Konvencijom u skladu s odredbama stavka 1.
4. U odnosu na bilo koju potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude vezana Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma izražavanja njezinog pristanka da bude vezana Konvencijom u skladu s odredbama stavka 1.
5. Nijedna stranka Konvencije iz 1990. ne može ratificirati, prihvatiti ili odobriti ovu Konvenciju, a da se ne smatra vezanom najmanje onim odredbama koje odgovaraju odredbama Konvencije iz 1990. kojima je ona vezana.
6. Od njezinog stupanja na snagu, stranke Konvencije koje su u isto vrijeme stranke Konvencije iz 1990.:
 - a. u svojim međusobnim odnosima primjenjuju odredbe ove Konvencije;
 - b. nastavljaju primjenjivati odredbe Konvencije iz 1990. u svojim odnosima s drugim strankama navedene Konvencije, ali ne na ovu Konvenciju.

Članak 50. – Pristupanje Konvenciji

1. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Vijeća Europe može, nakon savjetovanja sa strankama ove Konvencije, pozvati bilo koju državu koja nije članica Vijeća i koja nije sudjelovala u njenoj izradi da pristupi ovoj Konvenciji, na temelju odluke donesene većinom glasova kako je predviđeno u članku 20. stavku d. Statuta Vijeća Europe i jednoglasnom odlukom predstavnika stranaka koji imaju pravo sudjelovati u radu Odbora.
2. U odnosu na svaku državu koja pristupa, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 51. – Teritorijalna primjena

1. Svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, navesti područje ili područja na koje se Konvencija primjenjuje.
2. Svaka stranka može, u bilo koje vrijeme kasnije, na temelju izjave upućene glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kada je glavni tajnik zaprimio takvu izjavu.
3. Svaka izjava koja je dana u skladu s odredbama prethodnih dvaju stavaka, može se u odnosu na svako područje navedeno u takvoj izjavi, povući obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kada je glavni tajnik zaprimio takvu obavijest.

Članak 52. – Odnos s drugim konvencijama i sporazumima

1. Ova Konvencija ne utječe na prava i obveze stranaka koji proizlaze iz međunarodnih mnogostranih instrumenata o posebnim pitanjima.
2. Stranke ove Konvencije mogu sklapati između sebe dvostrane ili višestrane sporazume o pitanjima koja su uređena ovom Konvencijom, u svrhu dopunjavanja ili jačanja njenih odredaba ili lakše primjene načela koja su u njoj sadržana.
3. Ako su dvije ili više stranaka već sklopile sporazum ili ugovor u vezi s predmetom koji je uređen ovom Konvencijom ili na neki drugi način uspostavile odnos u pogledu tog predmeta, imaju pravo primijeniti taj sporazum ili ugovor ili urediti odnose u skladu s njima, umjesto Konvencije, ako on olakšava međunarodnu suradnju.

4. Ne dovodeći u pitanje cilj i svrhu ove Konvencije te ne dovodeći u pitanje njenu potpunu primjenu od strane drugih stranaka, stranke koje su članice Europske unije, prilikom primjene Konvencije, primjenjuju u svojim međusobnim odnosima pravila Zajednice i Europske unije, ako postoje pravila Zajednice ili Europske unije koja uređuju određeni predmet, a koja se mogu primijeniti na određeni slučaj.

Članak 53. – Izjave i rezerve

1. Svaka država ili Europska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, uputiti jednu ili više izjava predviđenih u članku 3. stavku 2., članku 9. stavku 4., članku 17. stavku 5., članku 24. stavku 3., članku 31. stavku 2., članku 35. stavcima 1. i 3. i članku 42. stavku 2.
2. Svaka država ili Europska zajednica može također u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku, staviti rezervu na primjenu, djelomice ili u cijelosti, odredaba članka 7., stavka 2. točke c., članka 9. stavka 6., članka 46. stavka 5. i članka 47.
3. Svaka država ili Europska zajednica može u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izjaviti na koji način namjerava primijeniti članke 17. i 19. ove Konvencije, osobito uzimajući u obzir međunarodne sporazume na području međunarodne suradnje u kaznenim stvarima. Dužna je obavijestiti glavnog tajnika o svakoj promjeni ove informacije.
4. Svaka država ili Europska zajednica može u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjaviti:
 - a. da neće primjenjivati članak 3. stavak 4. ove Konvencije; ili
 - b. da će članak 3. stavak 4. ove Konvencije primjenjivati samo djelomično; ili
 - c. način na koji namjerava primjenjivati članak 3. stavak 4. ove KonvencijeOne obavještavaju glavnog tajnika o svakoj promjeni ove informacije.
5. Nikakve se druge rezerve ne mogu staviti.
6. Svaka stranka koja je stavila rezervu u skladu s ovim člankom, može ju povući, u potpunosti ili djelomično, obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća

Europe. Povlačenje stupa na snagu datumom primitka takve obavijesti od strane glavnog tajnika.

7. Stranka koja je stavila rezervu u vezi s nekom odredbom ove Konvencije ne može tražiti da druga stranka primjenjuje tu odredbu; može, međutim, ako je njezina rezerva djelomična ili uvjetovana, tražiti primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

Članak 54. – Izmjene i dopune

1. Izmjene i dopune Konvencije može predložiti svaka stranka, a priopćuje ih glavni tajnik Vijeća Europe državama članicama Vijeća Europe, Europskoj zajednici te svakoj državi nečlanici koja je pristupila ili koja je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji u skladu s odredbama članka 50.
2. Svaka izmjena i dopuna koju stranka predloži priopćuje se Europskom odboru za pitanja kriminaliteta (CDPC) koji svoje mišljenje o toj predloženoj izmjeni i dopuni predaje Odboru ministara.
3. Odbor ministara razmatra predloženu izmjenju i dopunu te mišljenje CDPC-a, te može usvojiti tu izmjenju i dopunu većinom glasova, kako je predviđeno člankom 20. stavkom d. Statuta Vijeća Europe.
4. Tekst svih izmjena i dopuna koje je usvojio Odbor ministara u skladu sa stavkom 3. ovoga članka prosljeđuje se strankama na prihvaćanje.
5. Sve izmjene i dopune usvojene u skladu sa stavkom 3. ovog članka stupaju na snagu tridesetog dana nakon što su sve stranke obavijestile glavnog tajnika o njihovom prihvaćanju.
6. Kako bi se ažurirale kategorije kaznenih djela navedene u prilogu, te kako bi se izmijenio i dopunio članak 13., sve stranke ili Odbor ministara mogu predložiti izmjene i dopune. Strankama ih priopćuje glavni tajnik Vijeća Europe.
7. Nakon savjetovanja sa strankama koje nisu članice Vijeća Europe i, po potrebi, CDPC-a, Odbor ministara može usvojiti izmjenju i dopunu predloženu u skladu sa stavkom 6. većinom glasova kako je predviđeno člankom 20.d. Statuta Vijeća Europe. Izmjena i dopuna stupa na snagu nakon proteka godine dana od datuma kada je prosljeđena strankama. Tijekom ovog razdoblja, svaka stranka može notificirati glavnom tajniku moguće prigovore u vezi sa stupanjem na snagu takve izmjene i dopune.
8. Ako jedna trećina stranaka priopći glavnom tajniku prigovor u vezi sa stupanjem na snagu izmjene i dopune, izmjena i dopuna ne stupa na snagu.

9. Ako manje od jedne trećine stranaka priopći prigovor, izmjena i dopuna stupa na snagu za one stranke koje nisu notificirale prigovor.
10. Kada izmjena i dopuna jednom stupi na snagu u skladu sa stavicima 6. do 9. ovog članka, a stranka je priopćila prigovor u vezi s njim, ova izmjena i dopuna stupa na snagu u odnosu na dotičnu stranku prvog dana mjeseca koji slijedi nakon datuma kad je dotična stranka glavnom tajniku Vijeća Europe notificirala svoj prihvata. Stranka koja je uložila prigovor može ga povući u bilo kojem trenutku tako da tu odluku priopći glavnom tajniku Vijeća Europe.
11. Ako je Odbor ministara usvojio izmjenu i dopunu, država ili Europska zajednica ne može izraziti svoj pristanak da budu vezane Konvencijom, bez istovremenog prihvaćanja te izmjene i dopune.

Članak 55. – Otkazivanje

1. Svaka stranka može, u bilo kojem trenutku, otkazati ovu Konvenciju obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Otkaz stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kad je glavni tajnik zaprimio obavijest.
3. Ova Konvencija, međutim, nastavlja se primjenjivati na provedbu, u skladu s člankom 23., oduzimanja za koje je upućena zamolnica u skladu s odredbama ove Konvencije prije datuma stupanja otkaza na snagu.

Članak 56. – Obavijesti

Glavni tajnik Vijeća Europe obavještava države članice Vijeća Europe, Europsku zajednicu, države nečlanice koje su sudjelovale u izradi Konvencije, svaku državu pozvanu da joj pristupi te sve druge stranke Konvencije o:

- a. svakom potpisivanju;
- b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- c. svakom datumu stupanja na snagu Konvencije u skladu s člancima 49. i 50.;
- d. svakoj izjavi ili rezervi u skladu s člankom 53.;
- e. svakom drugom aktu, obavijesti ili priopćenju u vezi s Konvencijom.

U potvrdu toga su niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Varšavi, ovog 16. dana mjeseca svibnja 2005. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku, koji će se položiti u arhive Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerene preslike svakoj državi članici Vijeća Europe, Europskoj zajednici, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi Konvencije te svim državama pozvanim da joj pristupe.

Prilog

- a. sudjelovanje u grupi koja se bavi organiziranim kriminalom i protupravna naplata;
- b. terorizam, uključujući i financiranje terorizma;
- c. trgovina ljudima i krijumčarenje migranata;
- d. seksualno iskorištavanje, uključujući seksualno iskorištavanje djece;
- e. nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- f. nezakonita trgovina oružjem;
- g. nezakonita trgovina ukradenom i drugom robom;
- h. korupcija i podmićivanje;
- i. prijevara;
- j. krivotvorenje novca;
- k. krivotvorenje i piratska proizvodnja proizvoda;
- l. kazneno djelo protiv okoliša;
- m. ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- n. otmica, protupravno oduzimanje slobode te uzimanje talaca;
- o. razbojništvo ili krađa;
- p. krijumčarenje;
- q. iznuda;
- r. krivotvorenje;
- s. piratstvo; i
- t. trgovanje povlaštenim podacima i manipulacija tržištem.

Članak 3.

Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona, prilikom polaganja isprave o ratifikaciji, sljedeće izjave:

IZJAVA

vezana uz članak 24. Konvencije

Sukladno članku 24. stavku 3. Konvencije, Republika Hrvatska izjavljuje da se članak 24. stavak 2. Konvencije primjenjuje samo u skladu s ustavnim načelima i temeljnim načelima pravnog poretka Republike Hrvatske.

IZJAVA

vezana uz članak 33. Konvencije

Sukladno članku 33. stavku 2. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da su središnja tijela, određena sukladno stavku 1. članka 33. Konvencije, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo policije, Uprava kriminalističke policije, Ilica 335, Zagreb i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Gajeva 30a, Zagreb.

IZJAVA

vezana uz članak 35. Konvencije

Sukladno članku 35. stavku 3. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da zamolnice i dokazne isprave uz takve zamolnice trebaju biti popraćene prijevodom na hrvatski jezik, odnosno ukoliko to nije moguće, na engleski jezik.

IZJAVA

vezana uz članak 42. Konvencije

Sukladno članku 42. stavku 2. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da, bez njezinog prethodnog pristanka, tijela stranke moliteljice ne mogu koristiti ili prosljeđivati podatke ili dokaze u svrhe drugih istraga ili postupaka osim onih navedenih u zamolnici.

Članak 4.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjih tijela državne uprave nadležnih za poslove pravosuđa, unutarnjih poslova, financija, te u djelokrugu pravosudnih tijela.

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Konvencija iz članka 1. ovog Zakona, nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku, te će se podatak o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Predsjednik
Hrvatskog Sabora
Luka Bebić, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Konvencija Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma, sukladno odredbama članka 139. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 51/2001) čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Konvencijom Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. ovog Zakona sadrži tekst Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. određuje se da će Republika Hrvatska, priopćiti izjave na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona, prilikom polaganja isprave o ratifikaciji. Sukladno članku 24. stavku 3. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da se članak 24. stavak 2. Konvencije primjenjuje samo u skladu s ustavnim načelima i temeljnim načelima pravnog poretka Republike Hrvatske. Sukladno članku 33. stavku 2. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da su središnja tijela, određena sukladno stavku 1. članka 33. Konvencije, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo policije, Uprava kriminalističke policije, Ilica 335, Zagreb i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Gajeva 30a, Zagreb. Sukladno članku 35. stavku 3. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da zamolnice i dokazne isprave uz takve zamolnice trebaju biti popraćene prijevodom na hrvatski jezik, odnosno ukoliko to nije moguće, na engleski jezik. Sukladno članku 42. stavku 2. Konvencije Republika Hrvatska izjavljuje da, bez njezinog prethodnog pristanka, tijela stranke moliteljice ne mogu koristiti ili prosljeđivati podatke ili dokaze u svrhe drugih istraga ili postupaka osim onih navedenih u zamolnici.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma određuju se tijela u čijem je djelokrugu provedba Konvencije.

Člankom 5. utvrđeno je da na dan stupanja na snagu ovog Zakona Konvencija Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku, te će se podatak o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 6. određeno je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma.